

262

PRACTICA CIVILIS

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

Carmin. A. S. P. M. 20.
**IULII CLARI
ALEXANDRINI**

I. C. LONGE CLARISSIMI.

**ET PHILIPPI HISPANIARVM REGIS
Supremi Consiliarij, ac Regentis dignissimi**

OPERA OMNIA;

Siue

**PRACTICA CIVILIS,
ATQVE CRIMINALIS:**

Cum doctissimis ADDITIONIBVS Perillustrium Iurisperitorum

D. IOANNIS BAPTISTAE BAIARDI *Patmensis.*   **D. HIERONYMI GIACHARII** *Lugienfis.*
D. BERNARDINI ROSSIGNOLI *Mediolan.*   **D. IOANNIS GVIOTII** *Niuernensis.*
D. ANTONII DROGHI *è Castro Lauro.*

Hisque nouissimè accesserunt Nota, & Aduersiones Doctorum inter Germanos sublimium

D. IOANNIS HARPRECTI, ET D. MANFREDI GOVEANI;

Harum plurimæ haud antea impressæ: omnes verò HAC EDITIONE in modum glossæ textui Iulij Clari aded peraccommodè per singulas quasque paginas adaptatæ, vt nihil facilius, vtilius nihil tam iurisperdentia studiosis, quam causarum Patronis, Aduocatis, & Iudicibus desiderandum relinquatur.

Apposita etiam sunt Questionum, & Additionum Summaria, necnon duplex Reversæ Memorabilium Index: quorum alter Practica Ciuili; alter Criminali inseruit.

VENETIIS. MDCXL.

APVD BARETIVM BARETIVM.

De consensu Superiorum, & cum Priuilegijs.

ENE. 107

ENE. 1097

15968

19 APR. 1995   1 MAR. 1990

I V L I I C L A R I A D L E C T O R E M P R A E F A T I O .

LI BROS sententiarum receptarum en, charissime lector, perfectos, atque absolutos accipe; atque studiorum meorum primiores fructus lata mente suscipias, ac benignis oculis intuearis; futurum enim spero, ut si ipsum perlegere ne despexeris, maximam sis in Practicis congressibus utilitatem percepturus. Quod autem eum nunc solum tibi exhibuerim, illud fuit in causa; nam cum Mantuae agens, quod ex belli turbulenta tempestate, velut in portum confugeram, extremam manum imposuissim, atque in lucem edere constituissem repente mihi allatus est nuncius, me in Mediolanensem Senatum, summo Regis mei beneficio fuisse cooptatum. Qua res fecit, ut ab incepto desisterem. Permagni enim interesse arbitrabar, utrum opus ipsum à iuris tantum perito, an à iuris perito, eodemque Senatore prodiret, à quo propter accessionem dignitatis, nihil nisi summo iudicio, atque arte elaboratum proferri oporteret. Sperabam tamen futurum, ut librum aliquando in manus sumere, eumque expolire, atque absolvere possem. Sed me valde mea fefellit opinio: nam cum primum senatorium coepi munus obire, ita sum causarum, negotiorumque multitudine impeditus, ut nihil haecenus spacij surripere potuerim ad opus ipsum, voti constitueram; diligenter corrigendum, atque emendandum. Herebam itaque, nec quid consilij caperem omninò videbam. Hinc etiam, si liber prorsus supprimeretur, non poteram non moleste ferre, tot annorum à me susceptos labores sine fructu perire: illinc verò, si non emendatus ederetur, verebar, ne cum magna existimationis meae iactura, illud mihi iure obijci posset, quod ipse iurisconsultus non satis consulto fecissem. Placuit igitur, priusquam deliberarem, amicorum iudicium exquirere: nihil enim apud me unquam fuit illorum consilij, aut sanctius, aut religiosius. Itaque paragraphum, qui de Feudis erat conscriptus, in lucem editum ad plerosque viros litterarum scientia insignes, mihi que summa necessitudine coniunctos, perferendum curavi, ut ex eo quasi totius operis gustum preberem, rogaviq; ut quid de eo sentirent, quidue mihi faciendum putarent, amice monerent. Ij omnes responderunt, non indignum sibi librum videri, qui in lucem prodiret, atque non modo animum confirmarunt, sed etiam addiderunt. Quo factum est, ut hanc provinciam, quam antea timens, ac viribus meis diffidens subterfugiebam, nunc tot clarissimis viris hortatoribus, alacri, & prompto animo lubentissime susceperim. Sed cum adeò ipsius voluminis creverit magnitudo, ut non nisi longo temporis intervallo, auctorium locos omnes, qui penè innumerabiles citantur, cum ipsis scriptorum commentarijs conferri posse existimarem, (hoc autem magni referre arbitror, ut omnia fideliter recitentur) idcirco tardius, quam voluissim, totum opus perfeci, & perulgaui. Hoc itaque perfectum habes volumen, quod licet tardum aduenerit, maiori tamen cum emolumento tuo factum est, cum multa accesserint, quae, si elapsis lustris prodijset, in ipso desiderarentur. Lege, manda memoria quaecunque hic perscribuntur, ut & tibi non exiguos honores, & Principi tuo maximum proventum congeras. Vale.